

Teamwork op de ambulance

Weet jij wat een ambulancechauffeur exact doet? Het is veel meer dan alleen het besturen van de ambulance. Dat blijkt als we een dag meelopen met ambulanceverpleegkundige Daniël en chauffeur Arnold. “We worden geschoold en bijgetraind via een landelijk protocol. Het maakt daardoor niet uit of ik samenwerk met een verpleegkundige hier in Ede of eentje in Amsterdam”, opent Arnold.

Hij helpt direct een veelgehoord misverstand uit de wereld. “Daniël en ik zijn geen vast koppel. Het rouleert met welke verpleegkundige ik op pad ga”, zegt Arnold. Hij legt uit dat dit geen probleem is. “Dat komt doordat iedereen werkt volgens vaste richtlijnen, waardoor je elkaar altijd kan aanvullen. En mocht een hulpmiddel eens haperen, bijvoorbeeld bij een reanimatie, dan weten wij direct hoe we dat kunnen ondervangen.”

Of ze nu op weg zijn naar een ongeval of gepland vervoer verzorgen naar het ziekenhuis, telkens valt op dat Arnold en Daniël een ingewerkt duo vormen. “Dat begint al als we op weg zijn naar een incident”, vertelt Daniël. “De melding spreken we dan door. We beelden de situatie in en bedenken hoe we bij aankomst gaan aanvangen met de hulpverlening. Denk aan welke spullen nemen we mee en stilstaan bij onze eigen veiligheid: waar parkeren we de ambulance?”

“Toen ik lang geleden begon als chauffeur, kroop ik als EHBO’er achter het stuur. Maar het vak van ambulancechauffeur heeft zich enorm ontwikkeld. Daniël en ik zijn een hecht team”, vervolgt Arnold. Daniël beaamt dat: “We kunnen niet zonder elkaar. Natuurlijk ben ik medisch eindverantwoordelijk, maar Arnold is eindverantwoordelijk voor alle techniek, van de auto tot aan de materialen.”

Niet alleen helpt Arnold Daniël, andersom ondersteunt de verpleegkundige ook de chauffeur. “Zoals bij het navigeren. Ik kan simpelweg niet rijden én navigeren”, verklaart Arnold. Daniël: “Als bijrijder moet je het navigatiesysteem kennen en kunnen bedienen. Ook communiceer je met de meldkamer over de locatie. Je rijdt zo naar een huisadres, maar soms is een locatie lastiger te vinden. Zoals op een industrieterrein, dan moet je wel eens een alternatief adres invoeren.”

Dat chauffeurs en verpleegkundigen goed op elkaar ingespeeld zijn, blijkt ook als Arnold begint over zijn rijstijl. “Dat moet veilig en verantwoord gebeuren. Ik rijd zo soepel en comfortabel mogelijk. Via de binnenspiegel heb ik tijdens een rit contact met Daniël. We communiceren dan visueel. Als hij een naaldje omhoog houdt en we naderen een rotonde, geef ik aan: wacht even, een recht stuk volgt zo. We helpen elkaar dus continu.”